

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂRE nr. 808

din 16 octombrie 2012

Cu adresa nr. 14/CDJ/24.05.2012, Comisia de disciplină pentru judecători a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezoluția nr. 14/CDJ/2012, prin care s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători, pentru a stabili dacă doamna judecător Panioglu Daniela, din cadrul Curții de Apel București, a încălcat dispozițiile art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 28/24.08.2005.

Doamna judecător Panioglu Daniela s-a prezentat la ședința Secției pentru judecători din data de 16.10.2012, pentru a-și susține apărările.

Analizând rezoluția nr. 14/CDJ/2012, apărările formulate de doamna judecător și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru judecători reține următoarele:

La data de 08.03.2012, Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu, urmare a publicării pe site-ul „Juridice.ro” a articolului intitulat „Nimic despre cum un tovarăș procuror a devenit președintele tuturor judecătorilor”, semnat de doamna judecător Daniela Panioglu, din cadrul Curții de Apel București – Secția a I-a penală, în conținutul căruia se face referire la cariera profesională a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În articolul intitulat „Nimic despre cum un tovarăș procuror a devenit președintele tuturor judecătorilor”, publicat pe site-ul „Juridice.ro”, în esență, se arată următoarele:

- se precizează în articol că, în anul în care actualul președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție era numit procuror în orașul în care s-a născut doamna judecător Daniela Panioglu, lagărul comunist devenea tot mai cumplit;

- este prezentat modul în care erau aduși oamenii pe stadion pentru vizita lui Nicolae Ceaușescu, la o manifestație de Ziua Națională a României, în timpul regimului comunist, pe data de 23 august (nu se specifică anul); se arată că la acea manifestație, o femeie, care de-atâta oboseală doar mima uralele, a fost ridicată de un bărbat care a apucat-o de braț și i-a spus să-l urmeze, ulterior acestei prezentări făcându-se o paralelă cu situația de la acel moment a actualului președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție. În acest sens, în articol judecătorul semnatar scrie următoarele: „În tot acest timp, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție era procuror, în plină ascensiune”, după care este menționată o primă întrebare retorică: ”Cum o fi luptat tovarășa procuror pentru stărpirea dușmanului orânduirii socialiste și înfăptuirea omului nou? Desigur, cu arma sa, dosarele”;

- în următorul alineat sunt descrise deținutele condamnate pentru avort, care participau la munca agricolă, la finalul alineatului inserându-se o nouă întrebare retorică, și anume: „Cum s-o fi descurcat, atunci, tovarășa procuror, bineînțeles tot întru formarea omului nou?”;

- articolul se încheie cu împărțirea lumii în care se trăia pe vremea comuniștilor în săraci, tăcuți și oprimați și procurorii intangibili. Despre procurorii din perioada comunistă, dar și despre actualul președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, se mai face următoarea afirmație: „Toți acești tovarăși, uzurpatori ai Lui Hristos și ai Legii Lui, au păzit, cu strășnicie, temnița comunistă. Și tovarășa procuror a plutit deasupra noastră, omniprezentă și păzitoare, timp de 14 ani, până în anul 1994, când s-a metamorfozat în judecător.”... „Acum îmi dau seama că tot acest timp, cât toată copilăria și adolescența mea, nu a fost irosit, pentru că tovarășa procuror a înfăptuit atâtea, cât să devină însuși președintele tuturor judecătorilor. Președintele țării a numit-o, în anul 2010, într-un stat european, în care se tot reformează la justiție. Adică, la omul vechi, sub chip nou. De aceea, rezultatul este și va fi un veșnic eșec.”

În cauză s-au efectuat verificări preliminare, în limitele de competență permise de dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al

Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Nota nr. 787/IJ/520/SIJ/2012 privind rezultatul verificărilor preliminare cuprinzând expunerea faptelor, a textelor de lege incidente și punctul de vedere al Inspecției Judiciare cu privire la aspectele semnalate în articolul mai sus amintit și la comportamentul judecătorului semnatar, a fost înaintată Comisiei de disciplină pentru judecători la data de 18.04.2012, lucrarea fiind înregistrată pe rolul Comisiei de disciplină pentru judecători sub nr. 14/CDJ/2012.

Prin rezoluția din data de 21.05.2012, Comisia a dispus, în conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (12) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată (forma în vigoare la data de 21 mai 2012), clasarea cauzei sub aspectul săvârșirii de către doamna judecător Panioglu Daniela a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, modificată prin Legea nr. 24/2012.

Prin aceeași rezoluție, în temeiul art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data sesizării, Comisia a dispus sesizarea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii pentru a stabili dacă, în cauză, doamna judecător Panioglu Daniela a încălcat dispozițiile art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815/08.09.2005.

În ședința din data de 16.10.2012, doamna judecător Panioglu Daniela și-a formulat apărările, invocând următoarele argumente:

- textul publicat este un produs eminent literar, aspect constat și de Inspectia Judiciară prin rezoluția de clasare privind abaterea disciplinară, mai sus menționată;
- Codul deontologic le permite magistraților să producă lucrări literare, cu o singură condiție, anume să nu aibă caracter politic și să nu afecteze imaginea justiției;
- conform rezoluției Comisiei de disciplină, prin articolul în cauză nu s-a adus atingere imaginii justiției;

- publicația respectivă nu este un articol de presă, ci un eseu care are un caracter literar și nu științific, și se referă la o parte din viața sa, cuprinzând propriile sale trăiri, care nu pot fi cenzurate;
- art. 18 alin. (2) din Codul deontologic nu poate face abstracție de buna-credință, definită de art. 99¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,
- a scris respectivul eseu din dorința de a comunica, neavând intenția de a lovi sau răni pe cineva anume;
- a folosit în mod literar interogația retorică, expresii neajutoare, iar expresia „tovarășă procuror” este o realitate, care istoric are o conotație negativă;
- inițial, articolul a apărut în publicația „Cotidianul”, deci nu pe un site de specialitate, și a fost dedicat străbunicului său, omorât de comuniști;
- în mod întâmplător a văzut un curriculum-vitae al „președintelor tuturor judecătorilor”, aducându-și aminte de perioada cumplită de dinainte de 1989, însă a scris cu precauție mare și nu crede că cineva poate fi deranjat de o întrebare retorică, iar pentru a nu jigni s-a autocenzurat;
- nu și-a exprimat părerea în sensul art. 18 alin. (2) din Codul deontologic, ci doar a formulat o întrebare retorică.

Secția pentru judecatori apreciază că, prin publicarea pe site-ul „Juridice.ro” a articolului intitulat „Nimic despre cum un tovarăș procuror a devenit președintele tuturor judecătorilor”, doamna judecator Panioglu Daniela a încălcat dispozițiile art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.328/24.08.2005, având în vedere următoarele argumente:

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituția României, „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, scris, imagini, sunete sau alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”, însă, potrivit alin. (6) al articolului menționat, “libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Aceleași limitări ale dreptului fundamental al libertății de exprimare sunt prevăzute

de art. 10 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căruia, acest drept poate fi supus unor restrângeri determinate, printre altele, și de necesitatea protejării reputației sau drepturilor altei persoane.

Deși dreptul la liberă exprimare este garantat atât constituțional, cât și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că o persoană care îndeplinește o funcție publică, a acceptat anumite restricții ale exercițiului libertății de exprimare, restricții care sunt inerente însăși acestei funcții (Hotărârea CEDO din 3 mai 1988 dată în cauza *Morissens* contra Belgia).

La Norma 4 din cadrul Principiilor de la Bangalore cu privire la conduita judiciară (2002) sunt prevăzute următoarele recomandări: „4.2. Fiind conștient că se află permanent în vizorul ochiului public, Judecătorul (judecătoarea) trebuie să accepte, de bunăvoie și fără constrângeri, anumite renunțări care, cetățeanului de rând i-ar părea o povară. Chiar și în viața particulară, judecătorul (judecătoarea) se va comporta astfel încât să nu impiezeze asupra demnității funcției sale. (...) 4.6. Judecătorul (judecătoarea), ca orice alt cetățean, are dreptul la libertatea de exprimare, libertatea convingerilor, libertatea de asociere, de a forma grupuri, dar, își va exercita aceste drepturi în așa fel încât să nu prejudicieze demnitatea funcției judecătorești sau imparțialitatea și independența puterii judecătorești”.

Una dintre restricțiile libertății de exprimare a magistraților este prevăzută de art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr. 328/24.08.2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit căruia, „Judecătorii și procurorii nu își pot exprima părerea cu privire la probitatea profesională și morală a colegilor lor”.

Din prezentarea conținutului articolului publicat de către doamna judecător Panioglu Daniela pe site-ul „Juridice.ro”, rezultă că acesta a fost realizat într-o manieră de natură a crea o imagine negativă asupra modului în care doamna judecător Livia Doina Stanciu și-ar fi exercitat atribuțiile de procuror în perioada anterioară anului 1989.

Astfel, prin chiar titlul articolului „Nimic despre cum un tovarăș procuror a devenit președintele tuturor judecătorilor”, folosind expresia „un tovarăș procuror”, Secția pentru

judecători apreciază judecătorul semnatar al acestuia induce ideea că președintele actual al Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi culpabil pentru faptul că a devenit „președintele tuturor judecătorilor”, deși în perioada comunistă a fost procuror.

Prezentând în opoziție situația oamenilor „săraci, tăcuți și oprimați” cu cea a procurorului Livia Doina Stanciu, „intangibil” și „în plină ascensiune”, Secția pentru judecători apreciază că doamna judecător Panioglu Daniela o învinovățește practic pe doamna Livia Stanciu de faptul că ar fi avut un statut superior, ca urmare a funcției de procuror pe care o deținea.

De asemenea, în articol, doamna judecător Panioglu Daniela face referire la dosarele instrumentate de către doamna Livia Doina Stanciu în perioada respectivă, din conținutul articolului înțelegându-se că acestea ar fi fost folosite ca element de opresiune, pentru „stârpirea dușmanului orânduirii socialiste și înfăptuirea omului nou” sau pentru condamnarea femeilor pentru avort. Astfel, se menționează în cuprinsul articolului, retoric, întrebarea ”Cum o fi luptat tovarășa procuror pentru stârpirea dușmanului orânduirii socialiste și înfăptuirea omului nou? Desigur, cu arma sa, dosarele”.

Nu în ultimul rând, Secția pentru judecători reține că, prin acest articol, judecătorul arată generic faptul că „toți acești tovarăși” (înțelegându-se faptul că și „tovarășa procuror” din titlul articolului) ar fi „uzurpatori ai lui Hristos și ai Legii Lui” și „ar fi păzit cu strășnicie temnița comunistă”.

În finalul articolului se face referire la numirea doamnei judecător Livia Doina Stanciu în funcția de președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, făcându-se trimitere perioada comunistă, când aceasta a activat ca magistrat, în care „a înfăptuit atâtea ... cât să devină însuși președintele tuturor judecătorilor”, într-un stat european.

Cu toate că doamna judecător Panioglu Daniela a susținut că nu a încălcat normele Codului deontologic, arătând atât prin declarația dată în cursul cercetării disciplinare, unde a menționat că a avut în vedere obligația de rezervă care-i incumbă și că „articolul este eminent literar, cu referire la propriile amintiri din perioada regimului comunist, fără intenția de a jigni, ci doar de a exprima idei umaniste general valabile”, cât și prin apărările formulate în ședința Secției pentru judecători din data de 16.10.2012, prin care a menționat că articolul este în fapt un eseu care are un caracter literar și nu științific, și se

referă la o parte din viața sa, cuprinzând propriile sale trăiri, care nu pot fi cenzurate, Secția pentru judecatori apreciază că doamna judecător a depășit limitele unei exprimări care trebuie să se raporteze la obligația de rezervă, fiind rupt echilibrul just care trebuie să se păstreze între dreptul fundamental al individului la liberă exprimare, pe de o parte, și interesul legitim al unui stat democratic de a veghea ca funcția publică să se conformeze scopurilor enunțate în art. 10 paragraful 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, Secția pentru judecatori apreciază că nu poate fi primit nici argumentul prin care doamna judecător Panioglu Daniela arată că art. 18 alin. (2) din Codul deontologic nu poate face abstracție de buna-credință definită de art. 99¹ alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, având în vedere că, pe de o parte, textul legal menționat, la alin. (1) definește reaua-credință, iar la alin. (2) definește grava neglijență, iar pe de altă parte, acest articol are incidență doar asupra exercitării atribuțiilor de serviciu ale judecătorului sau procurorului.

Prin exprimarea de către magistrat a acelor opinii care, unui observator rezonabil, (persoană de bună-credință, dezinteresată și informată) îi pot crea îndoieli cu privire probitatea profesională și moralitatea unui coleg, Secția pentru judecatori apreciază că s-au depășit limitele libertății de exprimare în raport cu dreptul persoanei la propria imagine, la onoare și la reputație.

Prezentarea distorsionată a activității profesionale și sugerarea unei conduite discutabile a magistratului, fără a se prezenta dovezi în acest sens, produc consecința planării unor suspiciuni nefondate asupra profesionalismului doamnei judecător Livia Doina Stanciu, președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, opiniile personale exprimate de către doamna judecător Daniela Panioglu în conținutul articolului de presă constituind manifestări care aduc atingere dreptului la imagine, onoare și reputație al doamnei judecător Livia Doina Stanciu.

În Decizia nr. 308/28.03.2012, a Curții Constituționale, prin care s-a declarat neconstituțională Legea lustrației adoptată la data de 28.02.2012, se arată că, în calitate de amicus curiae, Consiliul Director al Asociației Procurorilor din România a transmis opinia potrivit căreia, „în competența organelor procuraturii civile, după cum se poate vedea

examinând legislația în vigoare la acea dată, nu intrau niciun fel de infracțiuni politice, ci numai infracțiuni de drept comun”, iar procurorii „nu numai că nu au servit regimul comunist, dar au constituit la acea vreme singurul filtru, singura barieră în calea abuzurilor organelor represive”.

În antiteză cu aspectele mai sus arătate, doamna judecător Panioglu Daniela, fără a prezenta dovezi concrete, face referire la dosarele instrumentate de către doamna judecător Livia Doina Stanciu în perioada respectivă, folosite ca element de opresiune pentru „stărpirea dușmanului orânduirii socialiste și înfăptuirea omului nou” sau pentru condamnarea femeilor pentru avort, ceea ce echivalează cu culpabilizarea actualului președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, doar pentru că a funcționat ca procuror anterior anului 1989, aducându-se astfel, în mod evident, atingere probității profesionale și morale a unui coleg judecător, cu încălcarea dispozițiilor art. 18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 28/24.08.2005.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 lit. f) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 36¹ din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea nr. 326/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Constată încălcarea dispozițiilor art.18 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 815/08.09.2005, de către doamna PANIOGLU DANIELA, judecător la Curtea de Apel București.

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 808/16.10.2012 se comunică doamnei judecător PANIOGLU DANIELA, din cadrul Curții de Apel București, Direcției resurse umane și organizare după rămânerea irevocabilă și Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 16 octombrie 2012

Președinte,

Judecător Alina Nicoleta GHICA

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO